

I. Algemeen

De inspecteur en daarmee ambtenaren van de douane¹ zijn gebonden aan een geheimhoudingsplicht.² De geheimhoudingsplicht betreft alle vertrouwelijke gegevens of gegevens die als vertrouwelijk aan de douane zijn verstrekt. De gedachte achter deze geheimhoudingsplicht is dat de persoon die het aangaat erop moet kunnen vertrouwen dat de gegevens die aan de douane worden verstrekt uitsluitend worden gebruikt voor het toezicht op de naleving van de douanewetgeving, waarvoor de gegevens zijn verstrekt. Om van de geheimhoudingsplicht af te wijken moet er sprake zijn van een wettelijke grondslag en moeten de belangen van alle betrokkenen vooraf goed worden afgewogen. Er kan bijvoorbeeld van de geheimhoudingsplicht worden afgeweken in het geval dat er sprake is van een (redelijk vermoeden van een) strafbaar feit.³ Ook is het mogelijk om op vordering van de officier van justitie gegevens te verstrekken in het kader van opsporingsonderzoeken.⁴ Teneinde criminaliteit zo effectief mogelijk te voorkomen en te bestrijden is nauwe samenwerking tussen de partijen betrokken bij grensbewaking en de voorkoming en de bestrijding van (georganiseerde ondermijnende) criminaliteit van eminent belang. Dit betekent dat in sommige gevallen al eerder in het proces, namelijk in de toezichtsfase, wanneer nog geen sprake is van een (redelijke vermoeden van een) strafbaar feit, gegevens moeten kunnen worden verstrekt aan de politie, de Koninklijke Marechaussee (KMar), de Financiële inlichtingen eenheid (FIU) of de Belastingdienst/Fiscale inlichtingen- en opsporingsdienst (FIOD) ten behoeve van de uitvoering van de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde, waaronder ook gegevens waarop de geheimhoudingsplicht rust.

Hoofdpijnen van het wetsvoorstel

Met deze bepalingen wordt een wettelijke grondslag gecreëerd voor de inspecteur om gegevens waarop de geheimhoudingsplicht rust te kunnen verstrekken aan de politie, de KMar, de FIU en de FIOD ook al is er nog geen sprake van een redelijk vermoeden van een strafbaar feit en er dus nog geen gegevens kunnen worden gevorderd op basis van het Wetboek van Strafvordering. De gegevensverstrekking is beperkt tot gegevens die reeds in het bezit zijn van de douane. Op dit moment kan de inspecteur in deze situaties, vanwege het ontbreken van een wettelijke grondslag, geen gegevens delen. De gegevens kunnen in het kader van een onderzoek echter wel relevant zijn of (in combinatie met andere gegevens) een reden vormen voor het starten van een opsporingsonderzoek.

Politie en KMar

De eerste mogelijkheid om gegevens te verstrekken aan de politie of de KMar heeft betrekking op het verstrekken van gegevens die relevant kunnen zijn voor het verkrijgen van inzicht in misdrijven waarop naar de wettelijke omschrijving een bevel tot voorlopige hechtenis zou kunnen

¹ De begrippen inspecteur en douane worden beide gebruikt in de toelichting afhankelijk of het bestuursorgaan wordt bedoeld of de dienst.

² Artikel 12 van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PbEU 2013, L 269) (DWU) al dan niet in samenhang met artikel 1:5 van de Algemene douanewet (Adw).

³ Artikel 12 DWU juncto artikel 161 van het Wetboek van Strafvordering.

⁴ Artikel 162, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering.

worden gegeven. Er is voor gekozen om de grens te leggen bij misdrijven waarop naar de wettelijke omschrijving een bevel tot voorlopige hechtenis zou kunnen worden gegeven, omdat deze situaties voldoende ernstig zijn om een uitzondering op de geheimhoudingsplicht te rechtvaardigen en omdat binnen deze grens de belangrijkste potentiële strafrechtelijke vergrijpen vallen waarover de douane mogelijk relevante gegevens bezit. Het kan hierbij bijvoorbeeld gaan om handel in drugs, omvangrijke milieudelicten, wapenhandel en ernstige financiële misdrijven, zoals omvangrijke ernstige fraude. Douanegegevens zijn in deze gevallen zeer relevant en hebben potentieel grote waarde voor de politie en de KMar. Het kan hierbij gaan om het verstrekken van grote hoeveelheden gegevens (bulkinformatie) voor brede analyse zoals fenomeenonderzoek en systeemanalyse, waarbij de politie of de KMar een beroep op de douane doet om gegevens te verstrekken met betrekking tot een bepaalde sector, productgroep, regio, et cetera, bijvoorbeeld alle aangiftegegevens van transportbedrijven in een bepaalde regio, op basis waarvan de politie of de KMar, in combinatie met haar eigen gegevens, fenomeenanalyses wil verrichten. Het doel van deze analyses is om patronen te ontdekken die kunnen leiden tot het starten van een strafrechtelijk onderzoek. Een voorbeeld: de politie is bezig met een vooronderzoek om te achterhalen wie mogelijke producenten van synthetische drugs zijn, daartoe willen ze inzicht in de bedrijven die een bepaald soort grondstof hebben geïmporteerd in hun regio (of daarbij betrokken waren). Hiertoe kan de inspecteur een query maken uit de aangiftegegevens.

De gegevens kunnen alleen op verzoek door de inspecteur worden verstrekt. Gelet op het uitgangspunt van dataminimalisatie dient de gegevensdeling te allen tijde geminimaliseerd te worden. Er wordt dus niet meer informatie verstrekt dan noodzakelijk. Indien dit geen gevolgen heeft voor de effectiviteit van de uitgevoerde taken dienen de gegevens te worden geanonimiseerd. Bij bulkinformatie ten behoeve van fenomeenanalyses is herleidbaarheid tot personen veelal niet noodzakelijk. Teneinde misverstanden bij de interpretatie van de gegevens te voorkomen zal de douane de politie en de KMar ondersteunen indien bij de analyse van de gegevens specifieke douanekennis is vereist. Dit zal worden uitgewerkt bij of krachtens het Algemeen douanebesluit.

De tweede mogelijkheid om gegevens te verstrekken aan de politie of de KMar heeft betrekking op het verstrekken van gegevens in individuele gevallen, indien de inspecteur oordeelt dat dit noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend algemeen belang, of voor de persoonlijke veiligheid van de betrokken ambtenaar die de taak als inspecteur vervult of zijn directe omgeving. Enkele voorbeelden: De douane treft tijdens een controle van een koffer uniformen van de Nederlandse krijgsmacht aan. De reiziger is niet werkzaam bij de Nederlandse krijgsmacht en is op reis naar het Midden-Oosten. Zelfstandig is dit gegeven onvoldoende om een redelijk vermoeden tot een strafbaar feit te onderbouwen. In combinatie met andere gegevens kan dit gegeven leiden tot een vermoeden van het wederrechtelijk doorreizen naar een door een terroristische organisatie gecontroleerd gebied of het aansluiten bij een terroristische organisatie. Of de politie constateert dat een auto met inzittenden zich enige tijd verdacht ophoudt in de buurt van een (lucht)haventerrein. De politie wil weten of de douane deze auto al eerder is tegengekomen bij het uitvoeren van het douanetoezicht. Ook kan via Meld Misdad Anoniem een signaal binnenkomen bij de politie. Dit signaal kan aanleiding zijn om gegevens op te vragen bij de inspecteur over een

bepaald bedrijf of locatie, om te bepalen of de gegevens gecombineerd voldoende aanleiding geven voor het starten van een opsporingsonderzoek. In eerste instantie is er dus nog geen sprake van een strafrechtelijk onderzoek waardoor de inspecteur deze gegevens niet kan delen en de politie de gegevens niet kan vorderen. Het delen van gegevens die niet direct leiden tot het vermoeden van een strafbaar feit, maar wel kunnen worden opgevolgd door de politie of de KMar, of in combinatie met bij de politie of de KMar bekende gegevens wel kunnen leiden tot het vermoeden van een strafbaar feit, zorgen ervoor dat de politie en de KMar, hun politietaken beter kunnen uitvoeren.

Het toestaan van deze vorm van gegevensdeling biedt de inspecteur de ruimte om per geval te bepalen of er sprake is van een dusdanig zwaarwegend algemeen belang dat het delen van gegevens rechtvaardigt. Met dit criterium wordt aangegeven dat de verstrekking voor de samenleving van meer dan gewone betekenis moet zijn. Gelet op de jurisprudentie aangaande het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM)⁵ dient onder het begrip zwaarwegend algemeen belang te worden verstaan: het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. Ook betekent dit dat er sprake moet zijn van een belangenafweging. Deze dient per geval te worden gemaakt en zorgvuldig te worden onderbouwd. De tweede mogelijkheid betreft in zekere mate een spiegelbepaling van hetgeen ter zake is bepaald in de Wet politiegegevens (Wpg).⁶ De gegevens kunnen zowel op verzoek als uit eigen beweging van de inspecteur worden verstrekt.

FIU en FIOD

De mogelijkheid om gegevens te verstrekken aan de FIU en de FIOD is gericht op het verkrijgen van inzicht in witwassen door middel van internationale handelstransacties, ook wel *Trade Based Money Laundering* (TBML) genoemd. Witwassen faciliteert criminelen om, vaak op grote schaal, geld dat met criminele activiteiten wordt vergaard te gebruiken in het dagelijks leven. Door deze investeringen kunnen criminelen invloed krijgen op personen, ondernemingen en andere legale sectoren. Witwassen vormt daarmee een ernstige bedreiging voor de maatschappij en de economie en de bestrijding hiervan is dan ook voldoende belangrijk om een uitzondering op de geheimhoudingsplicht te rechtvaardigen. Financiële instellingen hebben zich ontwikkeld tot steeds betere poortwachters in de witwasbestrijding. Criminelen zijn daarom op zoek gegaan naar inventievere manieren om criminele opbrengsten wit te wassen. Dit doen zij middels TBML-constructies. Er wordt geschat dat TBML op dit moment de meest voorkomende wijze van witwassen is. TBML is kortgezegd witwassen door middel van het opzetten en gebruiken van internationale handelsstructuren. Door crimineel vermogen te investeren in goederen en deze goederen te verplaatsen, verplaatsen criminelen waarde. De inspecteur beschikt over zeer relevante data om op te kunnen treden tegen deze wijze van witwassen. Ook hier kan het gaan om het verstrekken van grote hoeveelheden gegevens (bulkinformatie) voor brede analyse zoals fenomeenonderzoek en systeemanalyse, waarbij de FIU of de FIOD een beroep op de inspecteur

⁵ Artikel 8, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (EVRM).

⁶ Artikel 19 Wpg.

doet om gegevens te verstrekken met betrekking tot een bepaalde sector, productgroep, regio, et cetera, bijvoorbeeld alle aangiftegegevens van transportbedrijven in een bepaalde regio, op basis waarvan de FIU of de FIOD, in combinatie met haar of zijn eigen gegevens, fenomeenanalyses wil verrichten. Het doel van deze analyses is om patronen te ontdekken die kunnen leiden tot het starten van een strafrechtelijk onderzoek. Een voorbeeld hiervan is een situatie waarbij in een handelsketen gebruik wordt gemaakt van *Third Party Payments*, waarbij betalingen door andere dan de betrokken handelspartijen worden gedaan, en diverse transacties verdacht worden verklaard door de FIU. De transactiedata komt in dergelijke gevallen niet overeen met de goederenstroom. Om dit te ontdekken en eventuele onregelmatigheden eruit te filteren is het van belang om de goederenstroom te kunnen vergelijken met de transacties. De FIU of FIOD beschikt in dat geval over de verdacht verklaarde transacties, maar kunnen nu nog niet beschikken over de data die zien op de goederenstromen. Zo is het niet te controleren in hoeverre de transactiestromen afwijken van de goederenstromen. Tevens is door het gebrek aan inzicht in goederenstromen niet vast te stellen wat gebruikelijk en ongebruikelijk is in specifieke branches. Na inwerkingtreding van dit wetsvoorstel kan de inspecteur een query maken uit hun aangiftegegevens zodat dit wel inzichtelijk wordt. De inspecteur verstrekt de gegevens uitsluitend op verzoek. Gelet op het uitgangspunt van dataminimalisatie dient ook in deze gevallen de gegevensdeling te allen tijde geminimaliseerd te worden. Er wordt dus niet meer informatie verstrekt dan noodzakelijk. Indien dit geen gevolgen heeft voor de effectiviteit van het onderzoek dienen de gegevens te worden geanonimiseerd. Bij bulkinformatie ten behoeve van fenomeenanalyses is herleidbaarheid tot personen veelal niet noodzakelijk. Teneinde misverstanden bij de interpretatie van de gegevens te voorkomen zal de douane de FIU en de FIOD ondersteunen indien bij de analyse van de gegevens specifieke douanekennis is vereist. Dit zal worden uitgewerkt bij of krachtens het Algemeen douanebesluit.

De tweede mogelijkheid om gegevens te verstrekken aan (uitsluitend) de FIOD is gericht op het verstrekken van gegevens en inlichtingen met betrekking tot individuele gevallen noodzakelijk voor de strafrechtelijke handhaving op het gehele werkterrein van de FIOD; het aanpakken van financiële en fiscale criminaliteit. De bestrijding van dergelijke criminaliteit is gelet op de impact op de rechtsorde voldoende belangrijk om een uitzondering op de geheimhoudingsplicht te rechtvaardigen. De gegevens kunnen zowel op verzoek als uit eigen beweging van de inspecteur worden verstrekt.

Persoonsgegevens

Door deze voorgestelde wijziging kunnen toezichtgegevens van vertrouwelijke aard of gegevens die vertrouwelijk zijn verstrekt worden gedeeld met de politie, de KMar, de FIU of de FIOD. Deze gegevens kunnen ook persoonsgegevens in de zin van de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) betreffen⁷, al dan niet in samenhang met de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming.⁸ Deze verwerking van persoonsgegevens maakt

⁷ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/ED (Algemene verordening gegevensbescherming) (PbEU 2016, L 119).

⁸ Hierna zal daar waar de AVG wordt genoemd ook bedoeld zijn de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming.

een inbreuk op de persoonlijke levenssfeer. Het recht op eerbiediging daarvan is zowel in de Grondwet als in internationale verdragen opgenomen. Het betreft geen bijzondere persoonsgegevens of strafrechtelijke gegevens.

Ingevolge de Grondwet heeft eenieder recht op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen. Verder regelt dat artikel van de Grondwet dat de wet regels stelt ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer in verband met het vastleggen en verstrekken van persoonsgegevens. Tenslotte wordt geregeld dat de wet regels stelt inzake de aanspraken van personen op kennisneming van over hen vastgelegde gegevens en van het gebruik dat daarvan wordt gemaakt, alsmede op verbetering van zodanige gegevens.⁹ De AVG geeft de voorwaarden weer waaraan moet worden voldaan indien persoonsgegevens worden verwerkt.

In het zowel het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (het Handvest) als het EVRM is het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven vastgelegd. Bepaald is dat eenieder recht heeft op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.¹⁰ Wanneer een inmenging in het privéleven van een betrokkene aan de orde is, is vereist dat daar bij wet in is voorzien. Dit houdt in dat sprake is van een wettelijke basis (in het nationale recht) en dat deze strookt met de principes van de rechtstaat. Die wettelijke basis moet voor een betrokkene voldoende toegankelijk en voldoende voorzienbaar zijn. De wettelijke basis dient verder afdoende waarborgen te bevatten om willekeur en misbruik te vermijden. Dit wordt met dit wetsvoorstel gedaan door nauwkeurig te omschrijven in welke gevallen gegevens kunnen worden gedeeld, evenals welke waarborgen worden getroffen om de gegevensverstrekking te begrenzen.

De verstrekking van (persoons)gegevens door de inspecteur aan de politie, de KMar, de FIOD en de FIU ingevolge artikel 1:39, eerste lid, en ingevolge artikel 1:40 eerste en tweede lid is betreft een verplichting voor de inspecteur, indien het verstrekken van gegevens noodzakelijk is voor het verkrijgen van inzicht in misdrijven waarop naar de wettelijke omschrijving een bevel tot voorlopige hechtenis zou kunnen worden gegeven. De grondslag voor de verstrekking van gegevens, voor zover het persoonsgegevens betreft, is gebaseerd op artikel 6, eerste lid, onder c, AVG, aangezien de gegevensverwerking noodzakelijk is om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust.¹¹

Artikel 1:39, tweede lid, geeft de inspecteur de bevoegdheid om persoonsgegevens te verstrekken. De verstrekking van (persoons)gegevens door de inspecteur aan de politie en de

⁹ Artikel 10 van de Grondwet.

¹⁰ Artikel 7 van het Handvest en Artikel 8 EVRM.

¹¹ Artikel 6, eerste lid, onderdeel c, AVG.

KMar ingevolge artikel 1:39, tweede lid, is uitsluitend toegestaan indien dit noodzakelijk is voor de uitvoering van de taken van de ontvangende partij, die van voldoende zwaarwegend belang zijn om een inbreuk op de persoonlijke levenssfeer te rechtvaardigen of voor de persoonlijke veiligheid van de betrokken ambtenaar die de taak als inspecteur vervult of zijn directe omgeving. De grondslag voor de verstrekking van gegevens, voor zover het persoonsgegevens betreft, is gebaseerd op artikel 6, eerste lid, onder e, AVG, aangezien de gegevensverwerking noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen. In de AVG zijn de rechten voor betrokkenen vastgelegd.

Zodra sprake is van persoonsgegevens die met de politie, de KMar of de FIU zijn gedeeld en daar worden verwerkt met het oog op de voorkoming, het onderzoeken, of de opsporing van strafbare feiten valt de verwerking van deze gegevens onder de Wpg. De Wpg (en het Besluit Politiegegevens bijzondere opsporingsdiensten) is van overeenkomstige toepassing op de FIOD, voor wat betreft de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de opsporing van strafbare feiten waarmee de FIOD is belast.¹² De Wpg regelt de verwerking van persoonsgegevens bij de taakuitoefening van onder meer de politie, de KMar, de FIU en de bijzondere opsporingsdiensten. In de Wpg zijn de rechten voor betrokkenen vastgelegd. Daarnaast is hierbij met betrekking tot de FIOD met name artikel 12 van de Wet op de bijzondere opsporingsdiensten in samenhang met de Regeling team criminele inlichtingen FIOD van belang indien er sprake is van verwerking van persoonsgegevens ten behoeve van het voorkomen en opsporen van misdrijven die gezien hun ernst, frequentie of het georganiseerd verband waarin ze worden gepleegd, een ernstige inbreuk kunnen maken op de rechtsorde op de terreinen waarop de FIOD een taak heeft als bedoeld in artikel 3 van die wet.

Regeldruk

De maatregel leidt niet tot een lastenverzwaring voor burgers of bedrijfsleven. Het adviescollege toetsing regeldruk heeft het wetsvoorstel niet geselecteerd voor advies.

Budgettaire aspecten

De maatregel in dit wetsvoorstel heeft geen budgettaire gevolgen.

Uitvoering

Er is door de Douane een uitvoeringstoets gedaan. Uit deze uitvoeringstoets is gebleken dat de wijziging uitvoerbaar is. Er is geconcludeerd dat gebruik kan worden gemaakt van de bestaande systemen en dat de wijziging past binnen de handhavingsstrategie en het hogere doel met betrekking tot één overheid. Er worden geen procesverstoringen of extra kosten verbonden verwacht. De wijziging heeft ook geen personele gevolgen.

Caribisch Nederland

¹² Artikel 46 Wpg.

In artikel 1:2 van de Algemene douanewet is de geografische reikwijdte van de Algemene douanewet vastgelegd. Caribisch Nederland valt niet onder de geografische reikwijdte van de Algemene douanewet. Deze wijziging heeft dan ook geen gevolgen in Caribisch Nederland.

Advies Autoriteit Persoonsgegevens en advies Afdeling advisering Raad van State

De Autoriteit Persoonsgegevens heeft geadviseerd om het uitgangspunt dat gegevens zoveel mogelijk worden geanonimiseerd niet alleen op te nemen in de memorie van toelichting, maar ook in het wetsvoorstel zelf. De Autoriteit Persoonsgegevens heeft daarnaast geadviseerd om de artikellieden waarin staat dat de gedeelde gegevens worden aangemerkt als politiegegevens te schrappen, omdat dit al volgt uit de Wet politiegegevens en deze artikellieden dus geen toegevoegde waarde hebben. Beide adviezen zijn opgevolgd.

<<RvS nog aan te vragen>>

II. Artikelsgewijze toelichting

Artikel I

(Artikel 1:39 van de Algemene douanewet)

Artikel 1:39, eerste lid, van de Algemene douanewet (Adw) betreft de mogelijkheid om gegevens, waaronder persoonsgegevens, te delen met de politie of de Koninklijke Marechaussee (KMar). Het betreft uitsluitend de mogelijkheid om gegevens te delen die voor het verkrijgen van inzicht in misdrijven waarop naar de wettelijke omschrijving een bevel tot voorlopige hechtenis zou kunnen worden gegeven als bedoeld in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering. Andere gegevens die vallen onder het beroepsgeheim van de inspecteur mogen onder dit artikellid niet worden gedeeld. Dit criterium wordt gesteld omdat gevallen waarvoor een bevel tot voorlopige hechtenis kan worden gegeven voldoende ernstig zijn om het opheffen van de geheimhoudingsplicht te rechtvaardigen.

Artikel 1:39, tweede lid, Adw betreft een mogelijkheid tot het delen van gegevens met de politie of de KMar in individuele, gevallen. Het betreft een zogenaamde 'kan-bepaling', en daarmee een discretionaire bevoegdheid voor de inspecteur om per geval een beslissing over het wel of niet delen van gegevens te nemen. De inspecteur moet hiervoor in iedere afzonderlijke situatie een belangenafweging maken tussen de geheimhoudingsplicht en het zwaarwegende algemeen belang. Daarbij geldt dat de verstrekking noodzakelijk moet zijn met het oog op dat zwaarwegend algemeen belang of voor de persoonlijke veiligheid van de betrokken ambtenaar die de taak als inspecteur vervult of zijn directe omgeving. Met dit criterium wordt aangegeven dat de verstrekking voor de samenleving van meer dan gewone betekenis moet zijn. Gelet op de jurisprudentie die ziet op het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) dient onder het begrip zwaarwegend algemeen belang te worden verstaan: het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Artikel 1:39, derde lid, Adw bepaalt dat de inspecteur alleen die gegevens verstrekt die hij reeds voorafgaand aan het verzoek heeft verwerkt voor zover die verwerking noodzakelijk was voor de taak van de inspecteur bij de uitvoering van het gestelde bij of krachtens deze wet. Hiermee wordt voorkomen dat de bevoegdheden van de inspecteur worden ingezet om gegevens te verkrijgen ten behoeve van andere taken dan douanetaken.

In artikel 1:39, vierde lid, Adw wordt expliciet gemaakt indien dit geen gevolgen heeft voor de effectiviteit van de uitgevoerde taak worden de gegevens, bedoeld in het eerste lid, van dat artikel worden geanonimiseerd. Dit geldt met name voor bulkinformatie ten behoeve van fenomeenanalyses waarvoor herleidbaarheid tot personen veelal niet noodzakelijk is. Omdat de gegevens bedoeld in het tweede lid van dat artikel betrekking hebben op individuele gevallen

kunnen deze gegevens niet worden geanonimiseerd zonder dat de effectiviteit van de uitvoering van de taak door de politie of KMar hierbij in het geding komt.

Artikel 1:39, vijfde lid, Adw bepaalt dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels worden gesteld betreffende: het soort gegeven dat kan worden verstrekt; de wijze waarop de gegevensoverdracht wordt beveiligd; de wijze waarop de inspecteur ondersteuning biedt bij het doorgronden van de gegevens; de wijze waarop en door wie de belangenafweging wordt gemaakt bij verstrekking van gegevens bedoeld in het tweede lid van dat artikel; de eisen waaraan het verzoek, bedoeld in artikel 1:39, eerste en tweede lid, Adw dient te voldoen.

(Artikel 1:40 van de Algemene douanewet)

Artikel 1:40, eerste lid, Adw betreft de mogelijkheid om gegevens te delen met de Financiële inlichtingen eenheid, bedoeld in artikel 12, eerste lid, van de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme, en de Belastingdienst/Fiscale inlichtingen- en opsporingsdienst (FIOD) ten behoeve van het verkrijgen van inzicht in goederenstromen en witwaspraktijken, zoals strafbaar gesteld in de artikelen 420bis tot en met 420quinquies van het Wetboek van Strafrecht, door middel van internationale handelstransacties. Andere gegevens mogen onder dit artikellid niet worden gedeeld. Dit criterium wordt gesteld omdat dit misdrijf voldoende ernstig is om het opheffen van geheimhoudingsplicht te rechtvaardigen.

Artikel 1:40, tweede lid, Adw betreft de mogelijkheid om gegevens en inlichtingen met betrekking tot individuele gevallen te verstrekken aan de FIOD die noodzakelijk zijn voor de strafrechtelijke handhaving op het werkterrein van de FIOD; het aanpakken van financiële en fiscale criminaliteit. Andere gegevens mogen onder dit artikellid niet worden gedeeld. De bestrijding van financiële en fiscale criminaliteit is voldoende belangrijk om het opheffen van geheimhoudingsplicht te rechtvaardigen.

Artikel 1:40, derde lid, Adw bepaalt dat de inspecteur alleen die gegevens verstrekt die hij reeds voorafgaand aan het verzoek heeft verwerkt voor zover die verwerking noodzakelijk was voor de taak van de inspecteur bij de uitvoering van het gestelde bij of krachtens deze wet. Hiermee wordt voorkomen dat de bevoegdheden van de inspecteur worden ingezet om gegevens te verkrijgen ten behoeve van andere taken dan douanetaken.

In artikel 1:40, vierde lid, Adw wordt expliciet gemaakt dat indien dit geen gevolgen heeft voor de effectiviteit van de uitgevoerde taak de gegevens bedoeld in het eerste lid van dat artikel worden geanonimiseerd. Dit geldt met name voor bulkinformatie ten behoeve van fenomeenanalyses waarvoor herleidbaarheid tot personen veelal niet noodzakelijk is. Omdat de gegevens bedoeld in het tweede lid van dat artikel betrekking hebben op individuele gevallen kunnen deze gegevens niet worden geanonimiseerd zonder dat de effectiviteit van de uitvoering van de taak door de FIOD hierbij in het geding komt.

Artikel 1:40, vijfde lid, Adw bepaalt dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels worden gesteld betreffende: het soort gegevens en kan worden verstrekt; de wijze waarop de gegevensoverdracht wordt beveiligd; de wijze waarop de inspecteur ondersteuning biedt bij het doorgronden van de gegevens; de eisen waaraan het verzoek, bedoeld in artikel 1:40, eerste en tweede lid, Adw dient te voldoen.

Artikel II

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van de wet nadat dit wetsvoorstel tot wet is aangenomen en tot wet is verheven. Het tijdstip van inwerkingtreding wordt bepaald bij koninklijk besluit. De inwerkingtreding zal gebeuren op een vast verandermoment en met inachtneming van een minimale invoeringstermijn van twee maanden.

Artikel III

Dit artikel regelt dat deze wet wordt aangehaald als: Wet gegevensverstrekking douane voor uitvoering politie- of toezichtstaken.

De Staatssecretaris van Financiën,